

Гојко Влашић

У ноћи између 31. јула и 1. августа изненадно је престало да куца племенито срце незаборавног друга и пријатеља ГОЈКА ВЛАШИЋА, дугогодишњег и угледног шумарског стручњака, једног од пионира службе уређивања бујица у СР Црној Гори.

Покојни Гојко је рођен на Корчули у мјесту Вела Лука 1918. г. Дјетињство је провео у родном мјесту и у Котору, гдје је 1939. г. завршио гимназију, након чега се уписао на шумарски факултет загребачког свеучилишта. Ратне прилике и фашистичка окупација прекинуле су му започете студије, те се тих дана 1941. г. вратио у свој Котор. За вријеме студија подржавао је све акције напредних студентских организација. У току рата је испољавао велике симпатије за НОП и у њему је активно учествовао.

Ослобођење Боке затекло га је у Котору, те се већ раније определијељен за шумарску струку одмах активно укључио у организовање и развој шумарске службе у Боки Которској, Посебни интерес показивао је за проблеме уређивања бујица и заштите земљишта од ерозије. Он је један од оних малобројних стучњака који су учествовали у формирању службе за уређивање бујица у СР Црној Гори, на ком послу га је и прерана смрт затекла.

Друг Гојко се одликовао, поред солидног познавања своје струке, великом преданошћу и савјесним односом према послу и задацима службе, настојећи да их обави на вријеме и како треба, улажући при томе своје богато стручно искуство, које је несебично преносио млађим друговима, па је и у томе служио као пријер својим сарадницима.

Извршавајући задатке радне организације друг Гојко није штедио труда, већ је подносио све физичке напоре и тешкоће теренске службе. На радном задатку је 1959. године претрпио и тешку тјелесну повреду, која му је онемогућила да и даље обавља омиљени му посао на терену. Али то није утицало да са истим еланом и напорима настави самопријегорни и успјешни рад у сједишту радне организације.

Гојка су красиле многе најљепше људске врлине. Посебно је код њега било развијено осјећање правичности и хуманости и љубав према човјеку, због чега је био нарочито цијењен од својих другова и пријатеља, те је уживао у нашој средини неподијељене симпатије. У свакој прилици истицала се његова скромност, достојанственост и природна благородност у чему су се стицале видне одлике његове личности. Те карактерне особине учиниле су да друг Гојко све животне тешкоће и неприлике издржи на њему својствен начин, храбро и истрајно.

Велики је губитак и бол који је својом смрћу друг Гојко нанио својим колегама и пријатељима, јер је из наше средине нестала личност чији ће свијетли и племенити лик остати трајно у нашем сјећању.

Нека је вјечна слава и хвала другу Гојку Влашићу.

Инж. Мирко Ивановић